

DEBATT OCH REFLEXER

Den socialdemokratiska maktapparaten

var föremål för en analys i Sv. T. nr 7. Ledaren har blivit föremål för åtskilliga kommentarer och instämmanden. *Strengnäs Tidning* (fp) skriver:

De fackligt organiserade får verkligen veta om, att de lever och har portmonnäer att öppna, Arvoden, resekostnader och traktamenten inom detta parti är inte särskilt blygsamma. Det är fint med en präktig mjölkko. På socialdemokratiskt håll brukar man tala om oppositionspartiernas tillgångar att ösa ur, tydligen för att dölja vilka storkapitalistiska belopp som de själva har att disponera.

Under rubriken "Fläcken" konstaterar *Barometern* (h):

Vill en fackförening eller någon annan sammanslutning kollektivt stödja det ena eller andra partiet skall den självfallet ha alla möjligheter att göra det. I det fallet gäller liksom i alla andra kollektiva sammanhang det majoritetsbeslut som fattas. Den som invänder får reservera sig, den som inte bevakar sin rätt har förlorat sin talan. Men att kollektivt besluta en *indivuell* partitillhörighet, ett medlemskap, som innebär att man tvingas in i "den ideologiska gemenskap, som det socialdemokratiska partiet utgör", är något helt annat.

Och *Göteborgs Handels- och Sjöfartstidning* (fp) sammanfattar sålunda:

Det är inte första gången ett parti skaffar sig otillbörlig makt genom klickvälde. Socialdemokraterna har lyckats beundransvärt väl med konststycket. De vill också övertyga oss om att systemet är demokratiskt, men det trolleriknepet är alltför genomskinligt.

Samlingspartiet

föreslog Sv. T i nr 8 som nytt namn för högerpartiet. Det skulle bättre än något annat ge uttryck för högerpartiets strävanden under de senaste åren. *Norrländska Socialdemokraten* (s) ironiserar:

Svensk Tidskrift har så rätt i konstaterandet att det är angeläget för högern att ta ett nytt namn. Lägga sig till med en ny politik också, vill man gärna tillägga. Namnet är till följd av den förda politiken onekligen rätt skamfilat.

Och i en cirkulärledar späder *Värmlands Folkblad* (s) på ytterligare:

Ljuvliga tanke och klingande namn, tänk att få samla "flertalet" borgerliga väljare i ett nytt och fräscht högerparti, utan belastning av det gamla namnet, som så lätt leder tankarna till vad som varit: ATP-bom, socialt bakåtsträveri och allmän konservatism. Eftersom det nu ändå inte går att slå ihop påsarna med de andra två borgerliga partierna kunde man i alla fall smaka på samlingens sötma med ett nytt namn.

Det är förståeligt, att vissa socialdemokratiska tidningar gärna tar tillfället i akt att ironisera och komma med pekpinningar. Men visst finns det anledning att taga namnfrågan under allvarlig prövning. Ty det är uppenbart, att så länge den av vänsterradikala element kontrollerade statstelevisionen och radion liksom vänsterpressen frosar i epitet sådana som "extrem höger" och "högerextremism" om

olika företeelser, som man minst av allt inom högerpartiet har lust att försvara, kan detta inte undgå att få en viss verkan.

När därtill kommer att högerpartiet på väsentliga punkter för en reformvänlig politik, som i vissa fall t. o. m. ligger till vänster om folkpartiets och centerpartiets, är det givet, att det inte finns någon anledning att enbart på grund av en partibeckning förlora kanske en eller två procent av väljare, som annars i och för sig sympatiserar med partiets politik. Lyckligast vore naturligtvis, om man senast fram till 1968 kunde samla samtliga tre borgerliga partier under beteckningen "Samlingspartiet".

Om pressens betydelse

konstaterade Sv. T i sitt senaste nr, att främst Sydsvenska Dagbladet och Kvällsposten men även Expressen infört en nyhet i svensk journalistik genom att driva propaganda inte bara på ledarsidorna utan också på nyhetssidorna genom att i stor omfattning bereda publicitet kring olika uttryck för de strävän-

den man ville gynna, medan Svenska Dagbladet framhölls som ett exempel på en mera traditionell journalistik, där ställningstagandet så gott som enbart avspeglades på ledarsidorna.

Svenska Dagbladet (h) kommenterar:

Det är alldeles rätt konstaterat — Svenska Dagbladet strävar traditionellt efter att undvika politisk propaganda på nyhets- och reportagesidorna. Vi är glada om vi enligt Sv. T:s omdöme lyckats härmed även under den senaste valrörelsen. Det är nämligen en elementär regel i journalistiken att man skiljer mellan "news" och "views", mellan nyheter och åsikter. Och TV-ålderns inträde gör ingen ändring häri.

Detta är förvisso hedervärt. Men det hade ju knappast hindrat, att Sv. D i något högre grad uppmärksammat de "news" som låg i alla de olika initiativ, som under valrörelsen togs inom högerpartiet, med andra ord att ge ordentlig PR. Detta hade knappast kunnat åstadkomma samvetsnöd på Sv. D:s redaktion, men i stället kanske än mera kunnat gagna de gemensamma strävandena.